

בס"ד כט' מר-חשוון ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:41
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 598
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח כסלו יחול ביום ראשון הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

במנחה של שבת
 לא אומרים "צדקתך"

פרשת תולדות

פפטיד"ן: "מחד חודשי"
 (שמואל א' כ')

"וישקה אבימלך בעד החלון... יצחק מצחק את רבקה..."
 שואלים: הכיצד יתכן שיצחק שימש עם אשתו מול חלון פתוח? החלון לא היה פתוח אלא סגור. באמצע היום החדר סגור לכן "הבין" אבימלך המעשה. ועוד חשד שלא יושב יצחק זמן רב ללא אישה וראה בנישוק איתה. בס"ד חידש הרב קוויאטק ביחדש והבאי את התרגום של **וישקה**. אונקלוס תרגם 'ואסתכל'. מן ה**חרכא** וקשה שבנח תירגם אונקלוס חלון 'כותא' ובשיר השירים 'משגיה מן החלונות מציץ מן ה**חרכים**' תרגם כזאת. עצם תרגומו בא ליישב במילה אחת הקושיא. אבימלך לא השקיף אלא הציץ דרך חרכי הקיר שבו היה יצחק. למרות הצניעות לא יכל להישמר מן החדר לכן שינה אונקלוס לשונו. האם זה יאה למלך? אלא נאמר שאחרי שינכוהו אבימלך מאברהם במקרה שרה, אמר המלך אערוך מעקבים לברר האמת ועשה כך עד שתפסו 'על חסי'. (ב. בר דין הי"ו)

מענייני הפרשה:
 < לדת יעקב ועשו.
 < עשו מוכר את הבכורה ליעקב.
 < יעב פאךץ, ויצחק עובר לגור בגרר.
 < יצחק כורת ברית עם אבימלך.
 < ריב רועי יצחק ואבימלך על הבארות.
 < יצחק מזדקן ועינו פהות, שולח את עשו שיביא לו צייד כדי לברכו אחר כך.
 < רבקה עוזרת ליעקב לזכות בגרר.
 < עשו מגלה שיצחק "התבלבל" וברך את יעקב, ומחליט להרג את יעקב.
"בקהתו את רבקה בת בתואל הארמי" (כ"ה כו)
 אמר רבי יצחק: אם ללמד שהיא מארס נהריים, והלוא כבר נאמר **מפדן ארם**. מה תלמוד לומר בת בתואל הארמי, אחות לבן הארמי? אלא ללמד: אביה רמאי, ואחיה רמאי, ואנשי מקומה רמאים, והצדקת הזו שהיא יוצאה מביניהם, למה היא דומה? **לשונה בין החוחים**. (בראשית רבה)

"גטיה נא ואבישר בני..." (כ"ז, כ"א)
 "גשה נא" ר"ת גן. אומר ה"ציצים ופרחים" (בנו של ה"בן איש חי") שיש כאן רמז למה שאמרו חז"ל שכנסת יעקב אבינו ע"ה, נכנס עמו ריח גן עדן. (ב. בר דין הי"ו)

"וירח את ריח בגדיו ויברכהו" (כ"ז כ"ז)
מבגדיו של אדם - ניכרים מעשיו. לכם הזהירו חז"ל: כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו - חייב מיתה. ומדוע? לפי שרואים אדם **נאה בלבושו** אומרים הבריות: **שרי יולדתו**, פלוני שלמד תורה ראו כמה נאים מעשיו, ומתוך כך מתגדל שמש של לומדי תורה.

"ויקראו שמו עשו" (כ"ה כ"ה)
 הכל קראו לו כן. (רש"י) עשו הנהו **סמל השקר**, כפי שאמרו חכמינו במדרש: הוא שווא שבראתי בעולמי. לדאבונו הלב נמשכים הרבה אנשים אחרי השקר, הכל נכרכים אחריו. אולם יעקב הנהו **סמל האמת** - תתן אמת ליעקב. לפיכך נאמר רק: **ויקרא שמו יעקב בלשון יחיד**, לפי שהאמת אין לה אלא מעט אוהדים הכרוכים אחריה. יחידים הם הנמשכים אחרי יעקב. (דגל מחנה אפרים)

"ויהאב יצחק את עשו כי-ציד בפיו" (כ"ה כ"ח)
 בגמרא (שבת פ"ט) אמרו חז"ל: שכאשר יאמר ה' לאבות שבניהם חטאו, ילמד יצחק זכות עליהם. ולמה רק יצחק? משום שהיה לו פתחון פה לומר שגם הוא היה לו בן לא טוב - עשו - **ואהב אותו**, ולכן צריך ה' גם הוא לאהוב את בניו למרות שחטאו. ויהאב יצחק את עשו כי ציד בפיו - כדי שיהיה לו לעתיד ציד - תשובה מוכנה להוכיח שגם **בן לא טוב צריכים לאהוב**. (ר"מ מפרימישלן - פניני תורה)

פינת הניבים והפתגמים
לית דין ולית דין = התרה הרצועה =
 הכל הפקר, וכל אחד עושה כרצונו. פאךמית: לית = אין.
 התרה = נתפסקה. הרצועה = השוט.
דוגמה: לולא נשלח למאסר השר החוטא, היינו עלולים לחשוב, שלית דין ולית דין.
מקור: אמר ר' יצחק בן לוי: בקשו לגנוז ספר קהלת, שמצאו בו דברים נוסים לצד מיינות.
 אמרו: "וכי היה ראוי שלמה [המלך] לומר: "שמח בחורותיך, ויטיבך לפי בימי בחורותיך [קהלת יא, ט]... אלא התרה הרצועה - לית דין ולית דין?"
 [ניכונכו].

"ויהפר באר אהרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחוב"
 שתי הבארות הראשונות מרמזות על **שני המקדשים הראשונים**, שאז עוד הייתה לאויבים שליטה לריב עליהם ולהחריבם. ואילו הבאר השלישית מרמזת על **בית המקדש השלישי לעתיד לבוא**, שעליו לא יהא עוד שום קטרוג. אזי יהיה רחובות - בני ישראל יחיו בהרחבה ו**שום אומה לא תעז לנגוע בהם לרעה**. (רמב"ן ועוד)

הסירו מכול מדרך עמי!
 אין לענין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

בניך בשחילי זתים - חינוך
החינוך שמעניקה רבקה לבניה

אהבת ההורה לבן, עומדת מעל לכל, והתורה מלמדת כי גם כלפי הילד שסרח יש לנהוג באהבה ובחיבה, לקרב ולהראות גילויי אהבה כנים. כדי לשמור על הקשר שבין ההורה לילדיו, שהוא קשר טבעי בלתי ניתן לניתוק.

בפרשתנו רבקה גם אוהבת את עשיו. נכון, היא לא משלימה עם מעשיו הרעים, היא לא נותנת לזה גושפנקה בשום צורה. אבל היא אוהבת אותו.

והנה ראייה: כשרבקה מזרזת את בנה יעקב לברוח מפניו של עשיו האח הגדול שמתכנן להרוג אותו, היא מעלה את הנימוק "למה אשכל גם שניכם יום אחד?!" רבקה יודעת שביום בו יהרוג עשיו את יעקב הוא יאלץ לעזוב את הבית ולהיות נע ונד בעולם בדיוק כמו קין. כך שמבחינתה היא תהיה שכולה גם מיעקב גם מעשיו. קשה לה עם זה, כי למרות הכל, אמה היא אמה, והיא אוהבת את בנה, למרות שהוא עשיו.

מי יודע, אולי ביום מן הימים ייפתח הלב ואפשר יהיה גם להשפיע.

"ואבימלך הכך אכיו מגרר ואחזת מרעהו..."

נענש אבימלך שבלילה באו גנבים סביב ארמונו והיו מצווחים ולא נתנו לו לישון, ובכך ידע אשמתו. כי האנשים שבאותו דור היו חכמים מאוד, וכשהגיעה להם איוו פרענות היו מפשפים יפה במעשיהם שמא יש בהם עון שגרם לכך. ומכאן אפשר ללמוד לקח, שאם יש בלילה נדודי שינה לאדם ידע שלא לחנם הם, אלא סימן גדול הוא מן השמים לפשפש במעשיהם ולתקנם. לפי שהנשמה עולה בכל לילה לרקיע והיא יודעת מכל הגזרות שגוזרים בשיבה של מעלה, והיא חוזרת ומודיעה לגוף. וכן רואים אצל אחשוורוש שנדדה שנתו לילה אחד והוא ביקש להביא לפניו את ספר הזכרונות כדי למצוא שם עון שלא פרע לאדם איזה חוב. ולא היה כמו האנשים של היום שאם שנתם נודדת הם שותים בקבוק של יין כדי למשוך אליהם השינה. כי זוהי פחיתות גדולה, אלא מדרך בעלי הנפש לישוב ולפשפש במעשים כדי להזכר באיזה חטא קטן או גדול ויחזרו בתשובה, ואל יאמרו שהפרעושים או הפשפשים הם שגרמו לנדודים, לפי שהכל מן השמים הוא.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לירח ואסתר ישראל היי
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 לרפואתם והצלחת ילדיהם, כלותיהם
 ונכדיהם. שיוכו לפרנסה טובה, אושר,
 נחת ושלווה ויתגשמו כל משאלותם.
 ולהבדיל לעיני שיהיה בת שמואל ז"ל

רפואה שלימה
ליעל קינן
 בת מרים מנביית
 הקב"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרניי אבריה
 ושסייה גידיה.
 שתחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים רבות
 טובות ונעימות.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה **20:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
 בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות
 "מאפיית בית הלחם" ו"מאפיית דורון"

ברכה והצלחה
 ליהודה וחגית
 אמונה היי
 שיוכו בבריאות
 ופרנסה טובה,
 אושר, נחת
 מילדיהם
 ויתגשמו כל
 משאלות לטובה

אברך ירא שמים
 ילמד ויתפלל
 ויקרא תהילים
 בעד משפחתכם
 לרפואה שלימה,
 פרנסה טובה והצלחה
 ולהבדיל לעיני יקירכם
054-8410058

ברכה והצלחה
לאברהם ומיטרה
 הקקיאן היי
 שיוכו בבריאות ופרנסה
 טובה, אושר, נחת
 ושלווה ויתגשמו כל
 משאלות ליבם לטובה.
וליוסי ומירי אזולאי
 שיוכו לזרע קודש
 בר-קיימא עוד השנה.

"קול יען וקול אמה, קול חתן וקול לב"ה"
 מזל טוב ואיחולים לבביים לדידנו
דוד ורחל שרגא היי
אפרים והגה גבריאל היי
 לנישואי **עמנואל** עם **רבקה** מנביית
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל
 ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו
 להמשיך את מסורת הבית המפואר.
 "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

משה יען ונעם מרת מלך 16
 לחיים ואריאלה דורון היי
 להולדת **הבן מנביית**
 יה"ר שתגדל כאימותנו
 הקדושות שרה רבקה רחל
 ולאה, תזכו לחופתה
 שתצליח בכל דרכיה ומעשיה
 וברכה והצלחה ונחת
 למשה ושושנה דורון היי
 ולמאיר ודינה ביטון היי

בריאות והחלמה איתנה :
 רחמים יצחק-פור בן מרים היי
 משה מוסאי בן זליכה היי
 ציון נאמן בן מרים היי
 משה נאמן בן מרים היי
 מרדכי יעקובי בן ציפורה היי
 אברהם נאמן בן מרים היי
 ישראל פרגי רפאל בן מרים היי
 שרה מיארה בת חנה מנביית
 נזימה אלדד בת מרים מנביית
 לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעיני האשה הצנועה
גולי
אמונה
 בת מרדכי וביבי ז"ל.
 נפטרה ו' כסלו תשס"א.
 ביום שיש
 פקידת שנתה.
 יה"ר שתמליץ טוב
 בעד בעלה ילדיה
 וכל משפחתה
 ולזיווג הגון לבניה.

לעיני האשה
 הכשרה והצנועה
שרה
ישראל
 בת שמואל ז"ל
 ב' כסלו
 פקידת שנתה.
 יה"ר שתמליץ טוב
 בעד ילדיה וצאצאיה
 וכל משפחתה.

למשפחת **גאלי** היקרה.
 משתתפים בצערכם
 במות הכשר הצדיק
מאיר
גאלי ז"ל
 הרופא לשבורי לב ינחם
 אתכם בתוך שאר
 אבלי ציון וירושלים
 ולא תוסיפו לדאבה עוד.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :
 רחל מטודי בת מרסל ז"ל
 שמחה בר-דיין בת עיזיה ז"ל
 רבקה יעקובי בת פרי ז"ל
 עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
 חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל
 דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל
 שרה נאמן בת מזל ז"ל
 שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל
 שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל
 אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
 ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
 שלום נביאן בן טוטי ז"ל
 יעקב אטיאס בן סעדה ז"ל
 מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה

לעיני **מרדכי לארי** ז"ל
 בן שלמה ושרה היי
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
 לעיני **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: כלי אמאייל האם צריכים טבילה?
תשובה: כתב בספר יין לנסך (ס"ק יג), וז"ל, כלי אמאייל שעשויים מפח מצופה אמאייל, שהוא ציפוי זגוגיתי לכלי מתכת צריכים טבילה בברכה לפי שהציפוי נוצר ע"י פיזור אבקת זכוכית עופרת או זכוכית נתר או זכוכית אשלגן על פני החפץ המצופה וקלייתו בחום של שמונה מאות ועשרים מעלות צלזיוס, המתיד את האבקה והופכה לציפוי, וגוונים שונים ניתנים לאמאייל ע"י הוספת תחמוצת של מתכות שונות לאבקת הזכוכית. וכ"כ נאמ"ן באור תורה (ניסן תשנ"ג), בשם שו"ת מים חיים (משאש, ח"א סימן קסג), ולכן הכלים חייבים טבילה בברכה לפי שגם הכלי מתכת וגם הציפוי תערובת של מתכת וזכוכית, ושניהם חייבים טבילה בברכה. עכ"ל. אבל בספר אמרי דוד (סימן סח) כתב שראה מקילים בכלי אמאייל שמא הציפוי מחרס וכי וסיים ויש להטבילו בלא ברכה. וכן כתב בשו"ת מהרש"ם (ח"ג סימן כ), והעלה דיש להטבילו בלא ברכה. ונראה דנחלקו משום שחומר הציפוי הוא שונה בין המקומות ולכן אם יודע בבירור ובודאות שהחומר הוא ממתכת וזכוכית חייב טבילה ויברך עליו אולם אם אינו יודע ואין באפשרותו לברר הוי ככל כלי שמסופק לגביו ולכן יטבילו בלא ברכה.

לסיכום: כלי אמאייל יטבילם בלא ברכה. אבל אם ידוע לו בבירור שחומר הציפוי הוא ממתכת וזכוכית, חייב להטבילם בברכה.

שאלה: כלי פורצליין האם צריך להטבילם?

תשובה: נחלקו בדין זה האחרונים, הערוה"ש (סעיף כט), ובדרכ"ת (ס"ק יב), ובספר טהרת ישראל (אות ה), ובאוהל מועד (ח"ב סי' קנו אות ב'), ובשו"ת מלמד להועיל (יו"ד סי' מז) ס"ל שכלי פורצליין צריכים טבילה בלא ברכה משום חומרא ומנהג, וכן הביאם בספר טבילת כלים (פרק יא אות קע), אמנם יש שנחלקו בזה וס"ל שאינם צריכים טבילה כן כתב הכנסת גדולה (סי' קכ הגה"ט אות י'), שאילת יעב"ץ (ח"א סי' סז), החיד"א בשירורי ברכה (ס"ק ג), בשו"ת שלמת חיים (ח"א סי' יג-יד), שו"ת יבי"א (ח"ב יו"ד סי' ח' בתיקונים ומילואים וכן העלה בהליכות עולם (ח"ז עמוד רנו) דאין נוהגים להטבילם וסיים בהלכות עולם שמה שכתב בזבחי צדק (סי' קכ אות ח) שכן מנהגם, חומרא יתירא היא מכיון שרבותינו האחרונים מעידים בגודלם שהמנהג הוא שלא להצריכם טבילה, ואין אחר המנהג כלום, וכן עיקר.

לסיכום: כלי פורצליין אינם צריכים טבילה.

חומר זה הובא מספרו של הרב עוזי נסימי הי"ו "מענה השלחן" שיראה אור בקרוב בעזרת ה' יתברך.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

"מכל מלמד" השכלתו..."
"וישטם" - שנאת אחים = נותנת חיות לעשו

נאמר בתנחומא שמות כ"ז: "את מוצא כל האחים שונאים זה לזה: קין שונא להבל, שנאמר: (בראשית ד) "ויקם קין אל הבל אחיו". ישמעאל שונא ליצחק, שנאמר: "ותרא שרה את בן הגר המצרית" (שם כא) ואין מצחק אלא שבקש להרגו, שנאמר: "יקומו נא הנערים ויצחקו" (שמואל ב ב). עשו שונא ליעקב שנאמר: "ויאמר עשו בלבו" (בראשית כו). השבטים שונא ליוסף, שנאמר: "וישנאו אותו" (שם לו).

כך מקבל עשו עד היום את חיותו בעולם הזה. כל עוד בישראל יש שנאת חינם בין אחים - כן גובר כוחו של עשו. ואין המדובר באחים מאותו אב או אם, אלא בכל היהודים באשר הם שם, כי כל ישראל אחים.

"קצתי" - האות ק' זעירא, על שום מה?

אומרת רבקה ליצחק: "קצתי בְחַיִי, מִפְּנֵי בְנוֹת חַתִּי" - האות ק' זעירא:

א. במדרש הבאור כת"י נאמר: "אמרו, שלושה דברים מקצרין ימיו של האדם: הדר בעלייה, המגדל בביתו תרנגולין, ומי שמדבר ואין אנשי ביתו שומעין לו. כך היתה רבקה מדברת אל בנות חת בשביל (כנגד) עבודה זרה - ואינן שומעות לה. לכך נאמר: "קצתי בְחַיִי, מִפְּנֵי בְנוֹת חַתִּי". (וצריך עיון: למה דוקא אות ק' זעירא?)

ב. ק' קטנה, מלמד שראתה ברוח הקודש, שטיטוס הרשע, יחריב את בית המקדש שגובהו ק' = 100 אמות וימעט כבודן של ישראל.

רפואה אלטרנטיבית
חומץ

לא תאמינו כמה חומץ יכול להקל על החיים

- ⊙ לנקות ולחטא קרשי חיתוך - נקו עם חומץ.
- ⊙ להפטר מכתמי פירות - נקו עם חומץ את האצבעות.
- ⊙ לנקות כלי מטבח שומניים במיוחד - הוסיפו כף חומץ וקצת סבון לניקוי כלים למים רותחים.
- ⊙ לנקות את הניקוז במטבח - פעם בשבוע לשפוך כוס חומץ לניקוז בכיור, לתת לזה "לשבת" לחצי שעה ולשטוף עם מים קרים.
- ⊙ לנקות מיחס (טוב גם נגד אבנית!) - הרתיחו תערובת של מים עם חומץ ונקו עם מים. רק זהירות - אל תשכחו את התערובת בפנים!!
- ⊙ לנקות ולהפטר מריחות בצנצנות, כמו של מיוז מלפפונים חמוצים, חמאת בוטנים, חרדל שטפו היטב עם חומץ ואז עם סבון לניקוי כלים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

המזוזות אשמות

איש העסקים יוסף שרעבי היה ידוע בקרב ידידיו, כביזנסמן נאמן, אמין, ישר דרך, שכל מילה שלו בסלע. מי ששיתף עמו פעולה ידע, שמעבר למיומנותו המקצועית בענייני יבוא, יצוא, יש לו גם ברכה מיוחדת בידיים. למה? כמה.

בקיזור, היה כדאי לשתף עם שרעבי פעולה, כמעט בכל תחום עסקי, כי השורה התחתונה, היתה רווח נקי. ומי בימים טרופים אלה, איננו רוצה להרוויח?

גם במישור המשפחתי רשם לעצמו שרעבי הישג לא מבוטל. היתה לצידו נוות-בית בעלת חסד, מאירת פנים, וארבע בנות צעירות מחונכות להפליא, שהישגיהן בלימודים היו לעילא ולעילא, והנהגותיהן מכובדות למדי ביחס לדור.

תירה על כל זאת, מר יוסף שרעבי היה איש משפחה למופת, אשר ידע לשמור על המינון המדויק שבין העצבנות העסקית לרגישות המשפחתית. מי כמוהו מומחה שידע כיצד לא לחצות גבולות ולא לערבב בין המתח העסקי, לבית ולנפשות הפועלות בו. היה לו זמן לכל.

בין פלאפון לטלפון, הוא ידע למצוא את 10 הדקות לשבת עם בנותיו על שיעורי בית, על סיפור מרתק, ואפילו על פיוט תימני עסיסי, כמו "דרור יקרא לבן עם בת" או "אם נעלו דלתי נדיבים". ובאמת בלי הרבה הקדמות מיותרות, שרעבי היה סיפור הצלחה, שפשוט תענוג לקנא לו. הקנאים, מבחינתו, יכלו לעבוד שעות נוספות.

אם כל כך טוב, תשאלו אותו, אז מה בעצם כל כך רע? מה הניע פתאום את מר שרעבי הסימפטי לרוץ לכוון כל חרדי מצוי, או אברך שיגרתי שיבוא לבדוק את מזוזות ביתו? מה הדחיפות, מה הבהלה, על מה ולמה אי-השקט? הלא ברוך השם, כולן בריאות, האישה, גם הבנות. גם העסקים פנטסטיים מורחים מיום ליום. וגם הוא מרגיש - ברוך השם - מצויין למרות 50 שנותיו הקדחתניות. מה מריץ את יוסף לעבור מסופר סת"ם למשנהו, כדי לשמוע: "תשמע מיסטר, המזוזות שלך מהודרות, תקינות, הכל יוצא מן הכלל. הסופר שכתב לך אותם מגיע לו צלי"ש..."

אלא מה, מר שרעבי היה בטוח, שמומחי הסת"ם מסתירים ממנו את הקלקול, ואת האותיות והתגים הפסולים. היה ברור לו מעל לכל ספק שהמזוזות פסולות. "ריבוננו של עולם, איך יתכן שפתאום כל הבית שלו מתחיל... לחזור... בתשובה. בטוח שהמזוזות אשמות!!!!"

זה התחיל עם בתו הבכורה רויטל החיילת. לפני כחצי שנה נקלעה רויטל להרצאה בנושא יהדות. מכאן היתה קצרה לשמור שבת, ללבוש מלבושים צנועים, ולבקש מאמה להגיש לה בשבת אוכל קר רק בצלחות פלסטיק.

יוסף קיבל את המהפך של בכורתו, בחיך ציני. "גם אמה שלי מתימן עליה השלום, הקפידה על כשרות... וחוף מזה אין לי התנגדות לאכול בצלחות מפלסטיק..."

חודשיים אחר-כך ללא הודעה מוקדמת, הודיעה לו בתו השנייה טליה, הלומדת בתיכון חילוני, כי גמלה בליבה החלטה לעבור לסמינר חרדי... שומו שמים, יוסף הרגיש זעזוע... בהחלט מובן. בתו השנייה, שהיתה ידידת נפש של אחותה הבכירה רויטל, הלכה בעצתה למספר הרצאות בסניף "לב לאחים" המקומי, ונתפשה. האמת בערה בלבה, היא חשה שאין היא מסוגלת להמשיך וללמוד במוסד חינוכי פרוץ, שמזלזל בקדושת התורה...

כאן יוסף התחיל לנהל מאבק עיקש וחסר פשרות.

"אני מוכן שתהיי דתיה, אבל את מבחני הבגרות תסיימי כאן בתיכון הנוכחי. לא עוברים לשום מקום..." צעק על טליה. יוסף דיבר עם הקירות. טליה, שכבר משבצות זהב לבושה, פשוט לא גילתה שום נכונות לעלות לאוטובוס המוביל לתיכון... יוסף רתח.

שבועיים אחר-כך הגיע המפץ הגדול. בתו השלישית אורלי הודיעה אף היא, שבבית הספר היסודי בו היא לומדת, לא לומדים תורה ומצוות, והיא החליטה להיות דתיה כמו אחיותיה הגדולות, ועכשיו ומיד, ללא ויכוח יש להעביר אותה למוסד חרדי... יוסף שרעבי היה בטוח שהמבול של

פרשת נח, הוא קטן לעומת מה שמתחולל אצלו בבית... בעודו חוכך בדעתו כיצד להילחם עם התופעה המחרידה הזו, התיישבה לפצו אשתו גאולה והודיעה לו בקול רך: "יוסף, הבנות הפכו לדתיות, הן יקרות לי מאוד, החלטתי לשמור שבת בשבילן..."

לאיש העסקים החביב שלנו זה היה כבר יותר מדי. הוא החל לשלף אחת אחרי השניה את המזוזות המהודרות שנקבעו ביולה שלו, לפני פחות מעשור, ואחוזו אמוק הוא רץ לבר הכונה, שהודיע כי המזוזות מהודרות, ומשם הוא רץ לעוד סופר סת"ם, המזוזות, לא יאומן, תקינות.

ולמה להאריך, יוסף שרעבי היה בטוח כי הבית שלו חזר בתשובה, כי המזוזות פסולות... לא מחלות, לא בעיות של שלום בית, לא קשיים עסקיים...

נכון להיום, יוסף שרעבי רגוע. הוא הבין טוב מאוד שהמזוזות המהודרות, דווקא משפיעות לטובה על המשפחה. בנותיו שהיו טובות ממילא, הפכו לטובות ומתחשבות עוד יותר. "כבוד אב" שהוא זוכה לו, הוא לא דמיינ אפילו בחלומותיו הכי וורודים.

נו, מה לעשות כאשר כבר כל הבנות שומרות שבת, וגם האשה מתחזקת מרגע לרגע, החליט יוסף שרעבי, שכדי להשאיר אווירה נעימה בתא המשפחתי, גם הוא לא ממחר לאף מקום ביום השבת.

לימדו אותו לעשות קידוש, לא לבלוע מילים, הוא למד לנטול ידיים, לברך "המוציא", ותתפלאו הוא אפילו נהנה לברך "ברכת המזון", ובין נטילה לברכה, הוא מציץ לעברן של המזוזות הקבועות בתוך בתי זכוכית יפהפיים, וחושב בלבו "רבנו של עולם, איך סידרו אותי המזוזות האלה".

לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה. (קובי לוי)

"כמים הפנים לפנים" - משל האכר

באחד הימים, קיבל מיודענו איש הכפר מכתב מדודו, אחי אביו. הוא מזמינו להגיע אל העיר הגדולה לביקור. בן הכפר עמד נרעש ונרגש, מול הזדמנות הפז שגפלה בחלקו. מיהר ושיער את חבריו וידידיו, בחוויה הגדולה שזדמנה לו. הללו השפילו את עיניהם בקנאה.

משסיים את עסקיו רתם את סוסו לעגלה ופנה לדרך אל העיר הגדולה... הגיע לעת ערב ומצא את הבית. עיף ומותץ עמד לרגע נשען ליד שער הבית. והנה שומע הוא זמזום עצבני. הוא מתנרר בהלה, שמא החריד מרצו בעל חי מאיים. והנה נפתחת הדלת, ודודו, ששינים רבות לא ראהו, מקבל את פניו ומובילו אחר כבוד אל הבית פנימה.

"גש אל הא הכיור ושטוף את פיך וידיך", אומר לו הדוד. הוא ניגש, אולם כעבור דקה חוזר: "סלח לי דוד יקר, המים אזלו מן הכיור". הדוד מחייך למשובתו של הכפרי, ניגש אל הכיור פותח את הברז למול עיניו הנדהמות... גם האכילה לא היתה מלאכה פשוטה כלל עם בכפית ובמזלג, ודקר את עצמו, עד שהצליח להכניס לפיו משהו מן הצלחת.

כשכנס לחדרו, רואה מולו דמות אדם. לרגע רגז על דודו שהכניסו לחדר משותף עם אדם מכוער שכזה, אולם לאחר מחשבה מבקש הוא להראות לאותו פולש כי הוא אחיינו של בעל הבית. עמד ושרבב את לשונו למול המכוער. לתדהמתו, שרבב אף הוא לשון כנגדו. התכעס וביקש להרים את אגרופו, אולם הלה, הרים אף הוא את אגרופו. עמד בפרצוף נזעם, ואף הלה עמד כך כנגדו. "די!!! נצטעק בקול. לשמע הצעקה מיהר דודו אל החדר. רואה הוא את אחיינו נזעם כולו. "מה קרה?"

שואל הדוד. "למה זה הכנסתני לחדר אחד עם מכוער ועצבני שכזה?" מתרעם בן הכפר. הדוד מחייך: "יודאי אתה התחלת במריבה. נסה נא להתפייס, ותראה מה יהיה". משראה כי אחיינו מהסס, אמר: "תן חיוך קלוש". חייך הכפרי, והנה אף האיש שכנגדו חייך. חייך הכפרי חיוך עמוק יותר, והלה הגדיל את חיוכו. ביקש להתפייס כדרכם של ידידים, וניגש ללחוץ את ידו, התקדם צעד אחר צעד, הושיט את ידו, ונתקל בזכוכית...

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601 או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com